

Sebile Teyze

– tly · 02 Eylül 2020

Sebile Teyze

Yıllar öncesinde kalmış
günlerden anılar isteriz
halâ tadı damağımda diye

Bir an gelir
o günler almış bizi içine
kötüsü bile iyidir
bilmem niye

Oysa
neşede vardı kederde
ağladığımız da oldu
gülüp oynadığımızda

Okul paydosları ne güzel olurdu
Allah ne vermişse işte
evden eve yollanır dururdu

Mahallenin sevgilisiydi Sebile Teyze
O balkanlardan gelmişti
Ereğli'ye

Bahçe duvarları beyaz badanalı evi
bahçesinde hercai menekşeleri

Bir İbrahim Amca bir de kendi
yoktu garibimin hayatta başka kimsesi
kanadı kırık göçmen kuşlar misali

Varı yoğu

tek erkek kardeşini
Bulgarların idam ettiğini söylerdi

Geçmişlerini yad için
mahalle çocuklarına
sıcacık pişiler dağıtmayı
kendine görev edinmişti

Pişi için bahanesi
bu toprağın insanı

ne acılar çekti

Mekânı cennet olasıca
Sebile Teyze'm
kardeşine sevdiklerine
çocuk kalplerden
dua isterdi

İşin özü
yüreğimizde taşıdığımız
vefaydı sevgiydi

Mesele

Onları anmak

Bu duyguları yaşamak

unutturmamak
değil miydi

tly